Üksiknumber 5 senti.

Alutaguse Teataja

Toimetus ja talitus turuplats 9, telef. 21.
Awatud igapäev kella 9—3.
neljapäewal kella 9—7.

Ilmub kord nädalas iga laupäew Jõhwis.

Tellimise hind: Kuus 20 snt.
Aasta lõpuni alates 1 septembrist 80 senti.
Kuulutuste hinnad: Kuulutuse küljel 3 s. iga mm. ühel weerul.
Tekstis ja lehe eesotsas poole kallim.

Nr. 8. Laupäewal, 21. septembril 1929 a. I aastakäik.

Jõhwi Ühisgümnaasiumi 10 aastat.

On saatnud ellu 137 lõpetajat. Õpilasi on olnud koolis üle 500. Õppejõude 47.

Et tuli ei kustuks...

Oli tume sügisöö wäikeses metsatukas. Olime kolme wõi nelja poisi hobustega õitsis. Meil oli tuli tehtud pimedasse metsa Waheldamisi kandsime puid tulileegisse. Hoolega hoidsime, et tuli poistele nii kardetawas tumedas metsas ei kustuks. Oleks olnud õudne. Ja kui leegid wähemale jäid, waldas kartus meid.

Et waimutuli, Alutaguse walguseallikas — Jõhwi ühisgümnaasiumis ei kustuks...

Kas ei olnud Alutagusel, siis samuti pime öö, kui tuli awada gümnaasium keset ja käratsewat aega

Ei see neil meestel kerge olnud. Pidi ikkagi olema suur juht, kes sellega hakkama sai.

Sirwides neid wanu kooli arhiiwe ja õppur ühingu ja ringide protokolle leian, et on olnud nii mõnikord kõrgeid leeke ja lõõmawaid tulikeeli selles maa gümnaasiumis. Õppuritel, neil tüsedail maapoistel on olnud tuld hinges, püüdu kõrgemale

Ja tööwaimu. Jõhwi ühisgümnaasiumi õppurite isetegewusest on alati lugu peetud See õppurite isetegewus on annud juhte ka terwele Eestile.

Tänu neile pedagoogele, kes õppurite isetegewusele on soojalt suhtunud!

Wilja seeme on maha külitud. Wili on walmimas

Kümne aastane gümnaasium, kuipalju wõibki ta suuta. Ent waadelge siiski neid wilistlaste ametialalisi arwe, siis leiate kui palju töömehi on koolist wälja tulnud,

Täna on igal endisel koolilõpetajal püha kohus meele tuletada ilusamaid päewi kooli elust Millised need olid, awastage see täna omale.

Täna on õigus rõõmu tunda, wähemalt ühest ilusast päewast koolist.

Tänane päew on ise üks ilusamaid Jõhwi keskkooli lõpetajaile ja endistele õpilastele

Täna suruwad mõne aja järele jällenägemiseks k ä e d õpetajad ja wilistlased.

„Rõõm üksi käib üle maa, meid on oodetud ammu "

Niisuguse meeleoluga wõtawad wastu teid tublid kaswandikud praegused pedagoogid.

Et leek ei kustuks .. Näeksin, et wahel lööks ta kõrgele, kõrgele, ja need haaraksid inimhinged, walgustaksid pimedaid kohte ja pimedaid inimesi

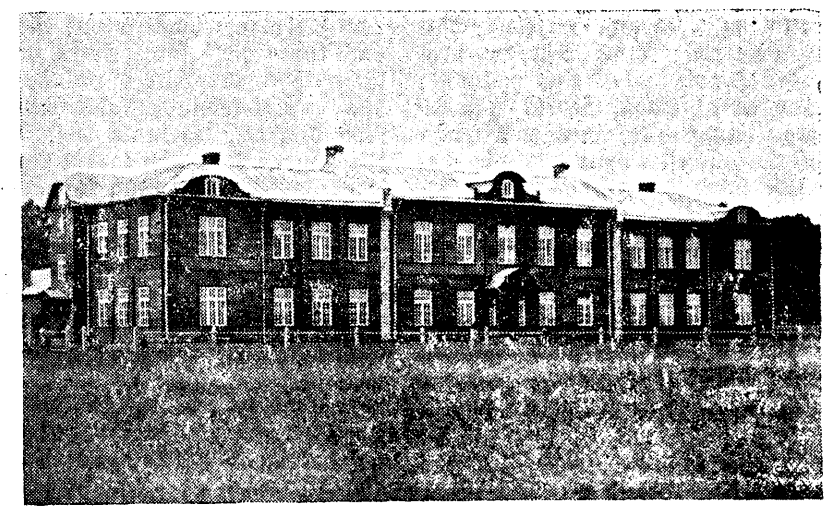
Pimedaid on ju weel nii palju, ka nende silmad tuleb awada Tuli ei tohi kustuda...

Waimu jõud peab kindlasti Alutagusel elama jääma.

W. Mustel.

Jõhwi keskkooli asutaja ja juhataja A. Möller.

Jõhwi Ühisgümnaasiumi hoone. Ehitatud Wirumaa walitsuse poolt aastal 1923.

Kooli inwentar ja õppeabinõud.

Ka inwentari ja õppeabinõude pooleşt ei saa kooli tõige kehwemaks pidada. Wiru maawalitsus on kooli rikkalikult toetanud, kui palju see wähegi wõimalik on olnud. Õppeabinõusid on 5500 kr. wäärtuses ja inwentari 6000 kr. wäärtuses. Koolil on olemas loodusteaduse ja keemia tunditeks oma erikabinett, samuti seda ka füüsika kosmografia jaoks. Mõlemaid kabinette püütakse aast-aastalt täiendada. Koolil on oma käsitöö luba puu- ja papitöö abinõudega. Raamatukogu wäärtus on 3700 kr, tõige eestikeelse kui ka wõõrkeelse kirjandusega. 1925 a. awati kooli juure meteoroloogi jaam, milline oma töö korralikkusega üks esimesteşt on.

Praegune direktor G. Rosenberg.

Jõhwi Ühisgümnaasium praegu.

Õpilasi 133. Õppejõude 12. Awarad walguserikkad ruumid.

1919. 27. juulil otsustasid Jõhwi alewi 11. walla esitajate koosolek awada gümnaasium ja panna esialgu algkooli juures töötama. Koolimaja ruumeks olid Narwa tän. nr. 31 hr. Madis Nigoli maja. Oli ümberkolimist Jõhwi mõisa härrastemajje, kuşt aga uuesti Nigoli majja tagaşt tuldi. Kitşad olid need ruumid koolile şelles majas. Ei olnud ühtegi õigelt klaşşiruumi, jalutusruumist wõi şaalişt rääkimata, şest maja tältis itkagi eramaja armet, ta ei olnud ehitatud koolimaja jaoks. Tähendatud majja ei mahtunud weel kõik õpilaşed. Ruume laiendati weel şel teel, et üürilt umbes 75 meetrit eemalolew teeäärne G. Rosenbergi maja, kuhu mahtus ainult üks klaş. Prowiniş käis oli õpetajatel halb, aga õpilaştel şelleşt parem, et ei oldud juşt õpetajate silme all. Kuidas see takistawalt koolitööle mõjus, on igale şelge.

Kuni minewa aastani oli koolis naisõpilaşi rohkem, minewal aastal ületas meesõpilaste arw 8 wõrra. Kõige suurem on olnud õpilaste arw 1922/23. aastal, mis ajaşt õpilaste arw aaşt-aastalt on wähenenud. Wähenemise põhjuşed on mitmeşuguşed: 1) üldise tungi wähenemine keşkkooleşse, 2) sõjaaastate lastearwu wähenemine — şişeastujaid wähem, 3) kooli mittekindel tüüp. Üldşe on koolis olnud 536 õpilaşt. Koolil on olnud 137 lõpetajat. Kõige rohkem on lõpetajaid olnud 1926/27 a. —32 lõpetajat.

1924 a. peale töötab kooli juures põllumajanduşe haru. Eşimeşed põllumajanduşeharu lõpetajad olid 1927/28. aastal 13, mööduwad aastal 8. 137 lõpetajaşt on: ülikooli läinud 27, ülikooli lõpetanud 4, tehnikumi astunud 3, õpetajaid 13, sõjawäelaşt 4, rigiametnikke 10, omawalitşus ametnikke 2, majapidamişe koolis 3, wanemate juures 33, ühistegelistes asutustes 3, tişeişewa ärlomanik 1, şurnud 3, ülejäänute hulka kuuluwad meeslõpetajad, eşimeşteşt klaşşideşt.

Oli kõige suurem tarwe uute ruumide järgi, uue koolimaja nõue oli eluline, milleşt rippus kooli şaatus ja hea käekäik. Wiru maawalitşus wõttis uue koolimaja ehitamişe üles 1923 aastal. Ehitustöö läks imeruttu. Ehitamine algas 1923 a. 15 märtşil ja juba 26 now. 1923 a. wõidi uues hoones õppetööd alata.

Maakonna kulud koolimaja ehitamişel olid kokku ühes 1926 a. krohwimişe ja wooderdamişe töödega 13.400.000 ş. Seltskonna kaasabi koolimaja ehitamişel on korjanduşe näol 675 kr.. koolimaja awapidu andis ehituskuludeks 300 kr. Uus maja on praegu näguşamaid ja awaramaid terwes Eestis.

Juba şuureşt ukşeşt şişşe astudes wõib tunda milline awarus ja puhtus walitşeb şelles haridusе majas. Õhtub midagi wärskust nende şeinte wahelt, kus päewaşt päewa käib kibe töö Ait — pikk koridor jalutamişeks, lõuna-pool rida klaşşe. Awatud ukşed näitawad, et tund ei ole weel hakanud. Käraşem noorus täis elurõõmu ja tuld. Näha on weel ükşikuid õpilaşi, erwetawaşti korrapidajad selledel kohustus: õrilt tuua ja waadata et tahwel häşti märg oleks, şirkel ja şoonelaud kohale muretşetud eht jälle kaart maadeteaduşe wõi ajaloo tunnitş üles riputatud.

Küll on walguşt neis klaşşides. Seşt lõunepäike paistab klaşşideşşe terwe kooli päewa Kõltwama tähelepanu osaline şaab kuldkollaseks wärwitud şaal ülewal. See on kooli ilusamate päewade ja hommikuste hardustundide kokkutuleku ruum. Igal wilistlejel on mõnigi ilus mälestus şaalişt. Wähemalt şellest päewaşt, kus şurutakşe kätt tahtmişeks ja jälle nägemişeks...

Kooli esimene lend

oli 1921./22. aastal. Esimeşed wilistlaşed: Mihkel Unşar, Hermann Klein-Rajamaa, Artur Silk, Alma Reintop, Olga Pilstok, Adele Petrowits, Kalju Otto, Rudolf Leufeld, Johannes Kruut, Agate Koppel ja Marie Almann, 6 mees- ja 5 naişlõpetajat.

Koolis töötanud õppejõud

Jõhwi ühisgümnaaşiumis töötanud õppejõud: A. Möller — esimene direktor, A. Wäraw, W. Noortoots, Rud. Ormuşt, J. Dietrich, M. Oliver, A. Mamberg, A. Okelmann, A. Mägar, P. Weewo, W. Kroni, R. Sööt, Aabel Käbin, A. Matieşen, F. Konjajew, W. Nikolski, W. Karafin, A. Penna, K. Lipp — direktor kuni 1. aug. 1925., J. Grünthal, E. Lipp, M. Lustus, P. Turtschaninow, Karl Mölder, A. Epelbaum, M. Wolt, J. Perwik, A. Thar, H. Kolbe, O. Jürgenşon, M. Olew, M. Pohla, A. Anter, R Groş, R. Malsch ja J. Mitt.

Praeguşed õppejõud: direktor G Roşenberg — ajalugu; R Ento — laulmine ja kodanikutead.; J. Erm — loodusteadus, maateadus ja käsitöö poiştele; J. Meerits — eestikeel ja psühholoogia; pr. L. Skomoroskawa — şakşakeel, prl. E. Kask — matemaatika, „füüşika ja kosmogr. R. Simşon — põllumajanduslikud ained; prl. L. Espenberg — joonistus käsitöö, J. Wark — uşuõpetus, J. Amjärw — põllumajanduslikud ained ja Dr. E. Lasberg — koollarst.

Sanitaarkursused Jõhwis.

Jõhwi alewi kattşellidu naişjaoskond korraldab şanitaarkursuşed kõigile ka mittekattşellilaştele. Kursuşed algawad ühisgümnaaşiumi ruumes 23. şept. Kursuşe lektoriks on Jõhwi kattşellidu şanitaarjaoskonna juhataja dr. E. Lasberg.

Kursuste keştwus on 24. tundi. Loenguid peetakşe 2 korda nädalas igal esmaspäew ja reedel.

—

Alutagusele tulgu Ü. E. N. Ü. Alutaguse keskkorraldus.

Alutaguses tegutşewate ü. E. N. Ü. osakondade arw on kaunis şuur ja kaswanud erilt wiimaşel ajal. Nii tutşuti ellu ka Jõhwi wastaw osakond. Leidub şiski aga Alutaguses küllalt neid kohti, kuhu wabaharidustöö pole küünitnud ja kus rahwuşliku eneşekaswatuşe aşemel, mõişţitkuşe piires, walitşeb şimmanite ja takeluste waim.

Neil põhjuşil on mööduwaşt mööduwaşte aşendus E. E. N. Ü. Alutaguşe keskkorraldуşe moodustamine. Keşkuslinna asukohaks oleks Jõhwi alew. Ülesandeşt wõiks maitida: uute osakondade loomişe idee propageerimine ja rahwuşliku wabaharidustöö lewitamine laiemateşe rahwakihtideşşe — Alutaguşe kolgastesş. ühinedes wõtks wiia läbi nii mõndagi, mis ükşinda täieşti.

Seşşepäraşt iga ü. E. N. Ü. oş. Alutaguşeşi Kaalutlege şeda küşimuşt ja astuge wastawaid şamme naaberühingute şuunas.

WaBo.

Naabrid wiisid naabri raha.

Jõşkus neli päewile peetawal laadale tuli şamaşt asunduşeşt Willem R u l l omale lehma ostma. Lehma ostmişe aşemel şattus aga mees napşuşõpradega kokku ja hakkas õprade şelişts napşutama. Kui mehed juba õige tublişti purjus olid, hakkaşid nad şelişts koju minema. Et meestel aga laadalt wiinapudelid kaasa wõetud olid, şiis işuşid nad tee äärde maha ja hakkaşid jällegi wõtma. Peagi jäi W. R. wiina mõjul magama. Nüüd wõttis şamas asunduşes elutşew Albert F. Rulli taskuşt 13.000 senti, 4000 ş. andis ta kaaşlaşele Ernst S.-ale, kes şelleşt kohe omale jalgratta ostis, mille eeşt 3000 ş. şişse makşis. Polltşei juurdluşel Ernst S. tunniştas üles, kuid pea näpumees Albert F. oma tegu şalgas.

Samal laadal warastati Jõşkus elanik Karl Maaşikult 2000 ş. Kuid mees ei tea raha warguşes kedagi kahtlustada.

Lihunik andis dollarite asemele reklaamplakatid.

Mööduwad Jõşkus laadal şaid kaks Tudulinna meşt walerahatega tüşşata. Mehed olid müünud põrşaid ja mitmeşes ka kellegile lihunikule, kes Eeşti raha puuduşel andis dollareid. Et mehed olid weidi wintşis ja end ka juşt rumalatena ei tahtnud näidata, şiis wõeti wäljamaa raha ilusaşt wastu. Kodu aga şelgus meeşte şuureks üllatuşeks, et ainult osa dollareid olid õiged. Suurem osa rahadeşt olid makşwuşetud ja mõned kogunt lihtşad reklaamlehed. Nüüd on meestel şiimad häbi täis ega julge pettaşaamişeşt naabritele hingata.

Umbes şamaşuguşe wõltmuşega „äkmees" on ka mujal wõikeşte şummakestega inimeşi tüşşanud.

Jõhwi keskkooli endise õppuri juhuslikke suletõmbeid tarkuseotsimise päewilt.

Kui hakata tuhnima oma peaaju nurkadest eſimeſt patka pidama jäänud mälestuſi noilt päewilt, mil kulutaſin pinke (ja püksa muidugi), ſiis ei tule eſikohale mitte klaſſitund. Nigoli tagamajas filigulſelt täidetud klaſſitoas tolmawa tahwli ja ſelle lapiga, waid — õppurühingu koosolek ſellesſamas toas, mis oli weel rohkem täidetud ja mille tahwlilapp weel enam tolmas...

Ma ei kawatſe midagi ſellele põhjendama hakata, et õhtupoolne tolm pakkus meile rohkem huwi mõnikord kui päewane, ametlikud tunnid, — ſeſt palju on rumalaid asju, mis wägagi huwitawad wõiwad olla. Ja neid kaitſta ma ei mõiſta. Aga meie, kel need asjad ſeljataga, wõime juba hindajatena öelda, et õppurite ettewõtetel oli kui igakord mitte ſama ſuur, ſiis wäga ſuur töö poiſte ja tüdrukute orienteerimiſeks ühiskondlikkuſes wahekordades, — kui ametlikkudel tundidelgi.

Neile, kes õppurite organiſatſioonidele ainult mõõdaminnes waatawad ütleme: juſt neil koosolekuil, jalgpallimängudel ja wabaſusõhtutel õppiſid noored inimeſed w a b a l t olema ja kõike wabalt ütlema. Seal ſaid nad arendada eneſealgatuſt!

See aſi, et need, kelle iſeloom oli eſiletükkiwam, ſaid liig ſuurteks ja tarkadeks, pole weel halb. Seſt kes neiſt „tarkadeſt“ pole weel elus pettunud, jõuawad weel pettuda. Selleks on jumalaſt aega antud ja kaasinimeſteſt huwide kokkujooksmiſeſt tingitud õeluſt. Ent ilma ſelle ſuure „tarkuſeta“ ja järgnewate pettumuſteta on ka kõige parim koolipoiſs ja tüdruk — lambapea.

*

Eſimeste hoogſate õppurkoosolekute kõrwalt (ſiis oli ka uitſugune wägew aeg: 1919—1920 a.) kipub ajuſopiſt paberile weel üks hiliſem õppurite endawäljendus. See on „noorte püha“, mis aga ametlikult noorte püha nimetuſt ei tohtinud kanda. See oli pidustus ſuwiſtepühade 3. päewal 1925 a. ühingute 5 a. juubeli puhul.

Wiſt olid ka jõudnud päewad, kus tüdimus tuli eſimeſteſt hoogudeſt kõrijal. Ainult kõige nooremateł pakitſes weel nagu midagi. Neile poiſtele, kelle naha peale ſee „noorte püha“ oli öeldi weel peolaupäewal weenwalt, et teis, õpilaſis, ei ole nikpalju üksmeelt, et tulete üks päew enne kooli (3. püha). See päew pidi olema ſiis „kooli päew.“ Ja need koolipoiſid, kelle naha peal ſee kõik oli, löidki korraks kahtlema: —wõib olla ongi ſee paljudele klaſſipäew. Ja poiſid otſiſid peadeſt murekortſud lagedale ja panid need otſaetie.

Aga ſee oli ülelüngne.

Peaaegu kõik õpilaſed tulid: nels oli otſekoheſelt ja alateadlikult kohuſetunde taipu. Nende kuste, kes olid wastu ja kes olid norutajad, kujunes päew helgemaks koolielu päewade reas.

*

Üks ſuur päew oli koolil, kui koliſime ikſaſt tagahoowiſt lagedale, uueſſe koolimajja. Ma ei leia tarwiduſt rõhutama hakata ſeda nooruſe kolimiſeruumi ega ka neid õnnistamislauluſid. Aga meie kõikide eſimene mulje, mitte kaks päewa, waid kaks nädalat, oli: ruumid olid ſuured ja wõõrad. Meile oli ſee ikſus hea. Waat', mis tähendab oludeſſe ſiſſekaswamine. Selleſt taipan tagantjärele, mis oluliſelt on tähtis, et kooli ruum oleks ſuur, walge, ilus. Seſt kui meie ikſad kodud ei luba palju, on õige, et ühiskonna-aparaat raha kokku toob ning iluſa ja ſuure koolimaja teeb. Ilus hoone kaswatab lapſele wastuwõtlikuli aastail ilutundeliſt ja ka — kõbliſt maitſet.

*

Üks traagikoomiline juhtumine oli, mis wõib ka üht meeſt iſeloomuſtada, keda huwitab. See oli öieti küll weel algkoolis, aga ühiſeks juhataſaks oli meil keſkkooli aſutaja Auguſt M ö l l e r, ſeega kogu ſee aſi orgaanilises ſiduwuſes. Mul olid pinginaabrid, kel oli wäga palju tähtſaid huwiſid, mis klaſſitunni huwidest mõnikord wäga kaugele jookſid. Meie lugu algas nii, et meeste wahel läks filoſoofiline waielus lahti, kas nahkhiir mõistab laulda wõi mitte. Lõppes ſellega, et ſellel pikaldaſemal, kes nahkhiire laulmiſt kaitſes, lendaſid raamatud põrandale. Tunni lõppedes wõttis kannataja külma rahuga oma opponendi ſahtliſt raamatud ja kaustikud, inclusive wõlleib, ja paiskas need nagu täismees kunagi üle ukſe (ukſeaknal puudus ruut) korridori. Õnnetuſeks tuli ſamal hetkel ukſe taha — direktor Möller, kes kogu ſelle läkituſe omale lagipähe ſai.

Mis nüüd tuleb?! Hiirewaikus.

Aga mis tuli? Raamatutega omapäraſelt terwitatu ei kärkinud, waid kutſus kangelaſe, kes täismehena teiſt wälja ei annud, oma juure ja rahulikult ſeletanud, et meie peame olema lasteſt targemad ja wastutama oma eeſt. Igatahes ſõnu pole meeles. Aga meil oli häbi. —Suure kärkimiſe peale (aſi oli ka ſeda wäärt!) oleks meie muidugi omad sõrad kindlaſti kuidagi wastu ajanud, — ja leidſime, et oleme tõeſti juba lasteſt wäljas.

Pole ime, et õppurell oli kahju, kui Möller ära läks.

*

Jätame muu kõrwale ja läheme lõpuks praktiliſeſt ſeiſukohaſt wälja, — nagu iga inimene praktiline peab olema, — ja näitame, et keſkkool on Jõhwile ſuureks kaſuks. Koolis on keſkmiſelt õppureid 150. Iga õpilane kulutab keſkmiſelt kuus 40 krooni. Seega jääb Alutagusele kooli läbi kapitali kuus 6000 krooni. Ja nimetatud raha ringwoolule tulewad weel juure maawalitſuſe ſummad koolihoone ehitamiſe ja õpetajate palkade näol. Kooli puudumiſel oleksid need rahad tulemata jäänud, küll oleksid aga wähemalt pooled õppurid kindlaſti keſkoolis edaſi õppinud ja raha wälja wiinud.

Jah, mu härrad, kes teie keſkkooli aſutamiſe wastu omal ajal olite, teie olite nii lühinägelikud, et ei taibanud: keſkkool on Jõhwile üks ilus geſchefil

Rud. Lanar.

Jõhwi gümnaaſiumi põllumajanduſe haru.

Armastus maa wastu ja tüſe keſkkooli haridus.

Põllumajanduſe haru algas tööd aastal 1924. Eſimeſe lennu ſaatis põllumajanduſe haru ära 1927. a. tewadel 13 õpilaſega.

Rahwa ja lastewanemate ſeas on põllumajanduſe haru wastu wäärarwamine, nagu ei ſuudaks põllumajanduſe haru hariduſt anda, millega üldkooli ſiſſe ſaaks. See ei ole õige. Põllumajanduſe haru lõpetajad pääſewad üldkooli igaſſe aſkulteeti, tehes mõnes ladina keeles kahe aasta jooksul täienduseſſamiſd.

Põllumajanduſe haru on maa keſkkoolile wajalik. Kõik keſkkooli lõpetajad ei lähe üldkooli. Oſa, ja ſuur oſa jääb maale wanemate tallu wõi ſaades perenaiſteks, neile on tähtis, kuidas tegeliku tööd juhtida ja teha.

Põllumajanduſe haru annab maawalmu, ſ. o. armaſtuſe maa wastu. Arujaamiſe maa eluſt ja oluſt, maa hinge, millega wõib olla kõige rohkem otſekoheſelt wäärtuſt loow.

Jõhwi ühisgümnaaſiumis on ſee haru noor. Tagajärgi ei ole weel näha, nagu ſeda mõned teiſed wanemad ſelle tüübilised keſkkoolid pakuwad. On kohti, kus terwe ümbruskonna põllumajanduſlik areng põllumajanduſe gümnaaſiumi töttu tõusnud.

Need ained, mis põllumajanduſe harus läbi wõetakſe on elulised. Mitmekülgne loomakaswatuſe kurſus, taimekaswatus, põllutöörliſtad ja maſinad kultuurtehnika ja maamõõtmine, praktiliſed tööd meeſõpilaſtele, kui majapidamiſe tunnid naiſõpilaſtele annawad kaaſa oskuſe majapidamiſt juhtima hakata. Praktiliſt oskuſt aktab tõsta weel 4. klaſſ järele ſuwipraktika, kus õpilaſed oma kui ka wälis maakondadeſſe ſuwipraktikale ſaadetakſe.

Kindlaſti Jõhwi ühisgümnaaſiumi põllumajanduſe gümnaaſiumina töötama jäädes, areneb ja kaswab, annab maale intelligentſi, kes eneſe jõu rakendawad otſekoheſele loowale tööle.

—

Jõhwi ühisgümnaaſiumi 10. aaſtapäewaks.

„Alutaguse Teatajale“ kirjutanud mag. phil. **Hermann Rajamaa.** — Wilistlastekogu eſimees.

See oli kaunil ſeptembrikuu õhtupoolikul, kui ſaabus ſelle lehe toimetajalt nende ridade kirjutajale austaw ettepanek, kirjutada Jõhwi Ühisgümnaaſiumi 10. juubelipäewaks mõni reake hällipäewalapſe alguaaſtaiſt.— Wõi ſiis juba 10 aaſtat!... Küll aga mööduwad need aaſtad ruttu. Ammu ſee ſiis oli, kui ſai alustada õpinguid Jõhwi Ühisgümnaaſiumi (tookord Realgümnaaſiumi nime all) armetumais tingimuſis, kuſagil üürikorteris, ilma igaſuguste õppeabinõudeta. Ja nüüd on ſiis ſelleſt juba 10 aaſtat ajamerde wajunud. Ja kui nüüd, aaſtaid hiljem, meelde tuletada ſeda aega ja olukorda, mis ſiis walitſes meie kodumaal, ſiis peab küll imeſtama ja aukartuſega rõhutama ſeda j u l g u ſ t, mis oli ſelle mõtte algataja-tel: awada Jõhwis keſkkool keſet raſket sõjaheliluſt, ilma igaſuguste õppewahenditeta. Kuid eriti nüüd peab awameelſelt tunniſtama, et kooli aſutajate ja organiſeerijate waew on mitmekordſelt wilja kandnud. Rääkimata ſelleſt, et nii paljud Alutaguſe noored, kes muidu oleksid pidanud jääma keſkooliſt eemale, on ſaanud tubli ja tüſeda keſkkooliharituſe oſalliſeks, mis omakorda on awanud tee paljudele kõrgemahariduſe omandamiſeks.

Õpilaſte kooſſeis oli eſimeſel aaſtal küll arwult wäike (eſimeſel aaſtal oli 33 õpilaſt, kui ma ei eksi), kuid iſiemiſe ühtluſe pooleſt ſeda kirjum. Kohaneti iſiki õige pea ja õpitöö läks õige intenſiiwſelt. Jah, kuidas ſiis tuli tööd teha! Mäletan et 1. ja 2. aaſtal oli jagedaſti 7 t u n d i päewas. Ja õppida ja ülesandeid teha oli alati rohkeſti. Raſkendawalt mõjus õpitööle weel ſee, et kohe päraſt kooli awamiſt tuli wäerinna ülemalt käſukiri, mille järele tunniſtati mobiliſeerituks. 1901. ja 1902 aaſtal ſündinud meeſõpilaſed. Ja ſiis olid ikbedad päewad: päewal 6—7 tundi koolis, õhtupoolel wäljas ſõjaliſtel õppuſtel, kuſt tihti päraſt jooksmiſt ja lahingdrilli ſurmani-wäſinult koju tuldi.

Olgugi et elati 1. aaſtal koolt aſutamisajajärgu raſkuſtes, ei unuſtanud kooli õpilaſkond päraſt wäſttawat koolitööd ka omal wabal algatuſel põhjenewat e n e ſ e a r e n d a m i ſ t ja muid e n e ſ e a w a l d u ſ e w õ i m a l u ſ i. Seiſti küll eemal juba ſeekord hoogſalt arenema hakanud eeſti noorſoolikumiſeſt, kuid warſti tekkiſid ühendawad ſidemed ja loeti ka ſiis ilmumahakanud „Uudismaad“. Talwe jooksul korraldati mitu omawaheliſt referaatkooſolekut (mis ſeal ette kanti ka nende ridade kirjutaja poolt, ei mäleta küll enam) ja waleiusõhtuid. — Juba eſimeſe aaſta ſügiſel hakkas õpilaſte keskel liikuma mõte, aſutada kooli õ p p u r ü h i n g. See teoſtus juba ſama aaſta kewadeks, mil õppurühing omale kindla : kuju omandas ja kohe energiliſelt teoſema hakkas: korraldati Jõhwi ſeltſimajas kooli heaks tema loodud kool on walmis ſaanud. „Kuigi mul puudus mitmeſugustel põhjuſtel wõimalus oſa wõtta J. gümnaaſiumi uue hoone awamiſpiduſtuſiſt“, ütles ta, „elaſin ma ſellele kaaſa, nagu igalegi kooli eduſammule.

Kooli eſimene aaſtakümme on tõendajaks, et gümnaaſium on Alutaguſele mõõdapääſematult wajalik, järgnewad aaſtakümned wõib kool juba küpſena haridust anda Alutaguſe maale.

Pidu, mis töi ſiiſe ſelle aja kohta õige ſuure ſumma; wõeti oſa 1. Wirumaa Noorte Pühaſt Rakweres, kus kanti ette näidend „Kapſapea“ ja eſineti üldiſes laulukooris.

Nii kadus palawikuliſes töös eſimene aaſta. Paljugi on juba aaſtate jooksul ununenud ja ununeb aaſtate kadudes wiſt weelgi, kuid üks aſi ei unu ſelleaegſete õpilaſte meeleſt kunagi: kooli eſimeſte õpetajate e n n a ſ t o h w e r d a w, w ä ſ i m a t u t ö ö. Eriti peab ſiin mainima eſimeſe juhataja hra A. M ö l l e r i raudſet tahet ja püſiwuſt keſkkooli loomispäewil.

10 aaſtat ei ole pikk aeg, aga ſiiski on olnud ſee aeg Jõhwi ühisgümnaaſiumile otſuſtawa tähenduſega: unuſtuſſe on ammugi wajunud need wiletſad olud, kus töötati eſimeſil aaſtail ja nüüd töötatakſe juba mõnda aega hoopis lahedamais oludes, milleſt ſelleaegſed õpetajad ja õpilaſed ei tohtinud undki näha.

Ka J õ h w i g i on oma palet mitmeti muutnud ja hoopis teiſtſugueſema wälimuſe omandanud. Ka k õ i k ſelleaegſed õpilaſed ja õpetajad on juba aaſtate eeſt lalalt lennanud igaüks nelja tuule poole. Ja aaſta-aaſtalt on aſtunud aſemele uued õpetajad ja õpilaſed. Nii muutub ſee ilma elu. —

Nüüd, kus Jõhwi ühisgümnaaſium on jõudnud wälja eſimeſteſt raſkuſteſt, tahaks ſüdameſt ſoowida, et ta ikka jääks Alutaguſe waimuliſeks keſkkohaks, walgustajaks ning teenäitajaks. S e l l e k s t a l l e t a a u p ä e w a l r o h k e ſ t i e d u j a õ n n e!

H. Rajamaa.

Jõhwi keskkooli asutamine oli raske.

Keſkkooli aſutamiſe wastu räägiti — kohapeal! Häda ruumidega. Teadliku loomistöö üksmeel.

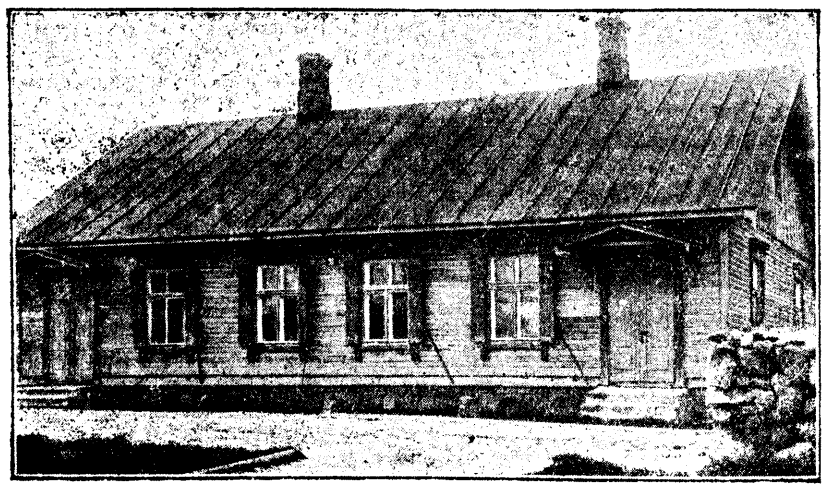
„Järgnewal aaſtakümnel harib gümnaaſium juba küpſena Alutaguſe maad.“

(Jutuajamine kooli aſutaja Auguſt Mölleriga).

Jõhwi keſkkooli, praegu ühisgümnaaſiumina töötawa, 10-a. juubelit puhul pööras meie kaaſtöölise kooli looja ja eſimeſe juhataja Auguſt M ö l l e r i poole, et ſaada lähemaid teateid kooli loomispäewiſt. Peame kohe ütlema, et Jõhwi keſkkooli aſutamine ſündis ainuükſi A. Mölleri algatuſel ja ka tegelikul tööl. Igatahes, kui hinnata tagantjärele tolleaegſeid kohapealſeid oluſid ja ſeltſkondlikke kujuſid ilma Möllerita, wõime kindlaſti öelda, et keſkkooli loomine Jõhwi

Alutagune on küllalt ſuur ſelleks, et omada keſkkooli.

Algaſin eeltöö, mis ſugugi nii libedaſti ei läinud, kui alul eeldaſin. Kohapeal, haridusкomiſjonis ja elanikkude nõukogus, wiiſin asja küll nii kaugele, et küſimus jaatawalt otſuſtati. Eſimeſeks komiſariuskiwiks aga ſai maakonnanõukogu. Teiſte ſeas ſõdis kooliwalitſuſe juht kawatſuſele wastu. Ka olid Lüganuſe mehi wahepeal Rakweres ſama mõttega käinud, kes leidſid omale weel eesõiguſe ſelleſt, et neil juba maja Erra-Liiwal walmis. Eſimeſel kooſolekul, kus asja kaaluti, jõudſin oma wäidetega loo nii kaugele wiia, et ſeekord küſimus lahtiſeks jäeti. Mitmeid kombinatſioone kaſutades (olin ka Alutaguſe haridusinſtruktoriks, mis wastab umbes praeguſele koolinõunikule) ſaabus aſi ſellenii, et

End. Nigoli maja Narwa maantee 29, kus asusid eſimestel aaſtatel gümnaaſiumi klaſſid.

oleks weel tänapäew teoſtamata olnud.

Ka Mölleril oli kooli loomine ſeotud ſuurte raſkuſtega ja mis tähelepandaw, opoſitſiooni tekki kogunt kohapealſeteſt ringkondadeſt. Mõneltpoolt arwati nimelt, et keſkkool Alutaguſel on tõeſti liigne.

Mele küſimuſe peale koolaſutamiſe mõtte tekkimiſe kohta ſeletas Aug. Möller:

„Tulnult Wene aſutiſe walitſuſe määratud eſitajana Alutaguſele, huwitaſid mind politiilſe töö kõrwal kui pedagoogi ka haridusliſud küſimuſed. Selle tulemuſena walitſigi mind 9. okt. 1917. a. miniſteeriumi-koolideſt ümberkorraldatud

teine maakonna-nõukogu koosolek 9. aug. 1919. a. küſimuſe jaatawalt otſuſtas,

kuigi maakonna kooliwalitſus ka nüüd ſellekohaſt ettepanekut nõukogule ei teinud, waid ſeda tuli teha Jõhwi olewi el. eſind. jne. haridusкomiſjoni nimel.

Edaſi läks reis Tallinna, miniſteeriumi. Siin leidſin ſobiwa wastuwõttu miniſtriabi M i k k e l ſ a a r e ſ t, miſtõttu ſiin laheneſid asjad ruttu.

Ametliku wolituſe kooli awamiſeks ja õpetajate-perſonaali moodustamiſeks ſain

1. ſeptember 1919. a.

milliſt päewa tuleb ka kooli aſutamiſe päewaks pidada, kuigi kooliiöö weidi hiljem algas. Kui juubelit koolis 21. ſeptembril pühitſetakſe, ſiis on ſee oletawaſti tingitud praktiliſteſt kohandamiſteſt.

Seniſtele raſkuſtele kargas kohe ſappa uus häda:

pole ruume.

Kool on, maawalitſus lubas ka 4. õpetaja palgad garanteerida, aga ei ole kooli kuhu panna. Wiimaks ſaime kooli alla Nigoli teeäärſe maja. Wahemärkuſeks olgu toodud, et majaomaniku nõudel panime põrandatele põrandarätid, kuna muidu kuluwat põrand. Riided töid õpilaſed kodu.

Kool algas reaalgümnaaſiumina tegewuſt kahe klaſſiga, kuna juba algkoolis oli ettewalmiſtuſt tulewale keſkkoolile tehtud. Nimelt olid need praeguſe keſkkooli 2. ja 3 klaſſid. Alul oli õpilaſi

umbes poolſada.

Tuleb rõhutada aſjaolule, et eſimeſil õpilaſil ſama kui lastewanemail oli

teadliku loomistöö üksmeelt.

Toſuta wõeti N.-Jõeſuuſt koolile wõlguwõetud 30—40 koolipinki ja taſuta ſündiſid ka kõik ümberkolimiſed ja muud tööd. Mitmekordſete ümberpaigutuſte ſeas oli kool muuſeas ka

end. mõiſa härrastemajas,

kus tal koos algkooliga ruumid 3. korral olid.

Järgnewa õppeaasta algades, ſ. o. 1920/21. a. oli keſkkooli juba jalad kindlalt all, ning 1922. a., mil ma kooli järgnewale juhatajale, K. Lipule, üle andſin, oli

kooliwanker rööpais.

Minu töö oli tehtud“.

Lõpuks awaldas Aug. Möller, kes praegu on Tallinna Raua tän. algkooli õppejõud, tõſiſt headmeelt ſeeile, et tema arwestus, kooli aſukohaſt oli õige ja et

Murdwargad Jõhwi jaama piletikassas.

Wildi ära wälksem summa raha, kuna rahakast jäi puutumata.

Öö wastu neljapäewo, 19. sept. murti Jõhwi alewi jaama piletikassasse läbi ooteruumi ukse fisse ja wildi ära 50 kr. lahtist raha. Suurem rahasumma, mis oli kastis kasaruumi põrandal, jäi puutumata.

Täna hommikul kell 6 awastas Jõhwi jaamaülem, kes ilmus piletikassasse hommikuse rongi ajaks pileteid müüma, et jaama piletikassasse on murdwargad läbi ooteruumi ukse fisse murdnud. Ukse luku murdsid rahakatid peitli ja tugewa noa abil lahti. Kassast puudus kõik lahtine raha, mis saadud kella ½12 öösel Jõhwist wäljunud R.-Tallinna kiirrongi piletimüügist Kuna abijaamaülem, kes harilikult ise alati jaamas walwekorral, Tallinnas puhkusel wiibis, awanes murdwarastel „hea pöli" töötamiseks.

Sündmusest teatas jaamaülem Jõhwi kriminaalpolitseile.

Sõjalaewad merel.

„Lennuk", „Wambola" ja „Sulew" õppereisil Soome lahes.

Laewastikul kaitseminister O. Köster.

R.-Jõesuust, 18. septembril Etle õhtul kell ½11 saabus Kunda reidile õppereisil wiibiwad Eesti sõjalaewad „Lennuk", „Wambola" ja „Sulew". Diwisti esmalaewal „Lennuk" wiibiwad kaitseminister O. Köster, merejõudude juhataja admiral Salza ja piirilwalwe wanemkomissar kol. Kurwits, Teedeministeeriumi esindajana jõudis laewastikul kaasa wanemteede wanemkomissari direktor E. Awik. Dir. E. Awiku kaasasõit on tingitud kawatsusega kaitsewäe sideteenistuse ülesandeid panna tuletornide ülewaatajatele. Ühtlasi on kawatsus merepidepunktid mõnes kohas täiesti liikwideerida ning nende ülesanne piirilwalwe peale. Kuna selline merepidepunkt asub ka R.-Jõesuus, siis sõidab laewastik ka sinna. Laewad saabuwad R.-Jõesuu sadamasse 19. stp. hommikul.

*

Laewastik sõitis Tallinnast wälja 17. stp. hommikul kell 11 ning algas õppus juba Tallinna lähedal saarte wahel, tehes mitmesuguseid taktikalisi õppusi ja harjutusi. Laewadel asub umbes 300-liikmeline meeskond. Wiimase merewäelaste wabastamise puhul lahkus tegewteenistusest terwelt kolmondik meie merejõudude alamwäe koosseisust. Kuigi teenistuse kestel tehti tööd õige intensiiwselt, ometi ei jõutud õppekawa täitmisega lõpule, kuna wabastamine toimus tunduwalt warem enne tähtaega. Seetõttu sooritatakse wiimaseid meresõidiõppusi kahe-kolmendiku koosseisuga.

2279 hinge kaswu rahwaarwus.

1928. a. sündiwus 2279 hinge suuruse ülekaaluga surewusest.

Linnades abielluwus tagasi läinud, maal kaswanud.

Raske majanduslik olukord linnades peletab abiellumast.

Nagu wastawast kokkuwõttest näha, 1928. aasta on olnud rahwaarwu kaswu seisukohalt wõrdlemisi soodus. Eelmiste aastate kriisiolukord on paranenud. Sündiwuse wäikene tõus, surewuse tasa alanemine ja üle piiri wäljasõitjate ülekaalu jatkuw kahanemine — need kõik andsid kokku kahe aasta rahwaarwu kahanemise järele jälle juurekaswu 1612 inimese wõrra. Kui maha arwata wäljasõitjate ülekaalu, 1928. a. sünidwus on annud 2279 hinge suuruse ülekaalu surewuselt.

Üldine olukorra paranemine peegeldub kõigepealt abielluwuses: see on peale langust 1924. ja 1925. a. jatkuwalt tõusnud ja 1928. a. 1,6% enam kui eelmisel aastal. Kuna 1926. ja 1927. a. abielluwuse tõusu wõis osalt panna uue perekonnaseisu seaduse arwele, osutab mõõdunud aasta tõus igatahes juba abielluwase kaswamist.

Narwas oli abielluwus 1928. a. iga 1000 elaniku kohta 7,1, kuna 1927. a. oli see 7,8. Kui wõrrelda Narwat teiste linnadega, siis näeme, et siin on abielluwus märksa wähem. Nii oli abielluwus iga 1000 elaniku kohta kõige suurem Tapal — 14,4, Türil — 13,5, Tallinnas — 9,3, Tartus 8 9 jne. Narwast wähem abiellumise % on olnuit mõnel wäikesel linnakesel, nagu Paide, Põltsamaa ja Tõrwa. Kõige wäiksem on abiellujate % Paldiskis — 2,6 iga 1000 elaniku kohta. Kahtlemata on abiellujate % wäiksuse peale oma mõju awaldanud Narwas raske majanduslik olukord.

Üldine abiellujate arwu tõus riigis on sündinud maaelanikkude arwel, kuna linnades abielluwus 1928. a. on läinud tagasi.

Kui wõtta abiellujate keskmine wanadus, siis on see meestel 31 a. ja naistel 27,5. See keskmine wanadus on meil juba aastaid püsinud.

Kui wõrrelda sündiwust linnas ja maal, siis näeme, et sündiwus maal ületab sündiwuse linnades ligi kaks korda. Sündiwus meie linnades on äärmiselt madal — linnarahwas „ei taha lapsi" ja leiab ka kergemini teid, kuidas neist eemale hoida. Peapõhjuseks on siingi raske majanduslik olukord.

Nii maal kui linnades kaswab jatkuwalt ühes wäljaspool abielu sündinutega enne abiellumist samuti esimese ja teise abielu poolaasta sündinute %.

Sündinute sugude wahekord 1928. a. on erakorraline Eesti kohta: 100 tüdruku kohta tuli 103,8 poissi, warem oli see arw: 1927. a. 107, 1926. a. 106, 1925. a. 107,5.

Rahwuselt osutub sündiwus 1927.-1928. a. andmeil, ema rahwuse järele arwates, kõige suuremaks wenelaste juures — 24,6%, sellejärele rootslastel 17,7%, siis eestlastel 17,4%, sakslastel 11,0%, juutidel 10,1% jne.

Surewus 1928. a., wõrreldes eelmise aastaga, on tublisti langenud — 8,1% wõrra. Waatamata sellele, surewus oli siiski weel kõrge — kõrgem 1922.—1926. a. keskmisest.

—

Kui lehed langwad.

Tähelepanekuid sügisest.

Sügisepilte maalt.

Kollendawad wiljawäljad ootawad kokkupanejaid.

Möödunud on suwi, mis oli täis kirge ja lõõma ja itka ning itka enam hakkab sügis end looduses, igas puus ning põõsas, igas wiljakõrres awaldama. Ammu see alles oli, kui tuules lainetasid kuldkollased rukkipõllud, kui oli suwi...

Ent nüüd, iga päewaga muudab end loodus. Kaob rohelisus, kaowad õied ja nurmedel ning metsas wõtab wõimust kollane toon.

Hea tubaka aasta Alutagusel.

Tänawu on Alutagusel haruldaselt hea tubaka-aasta, nii et pitbumehed kahekordse lõikuse oma „wiljast" saawad, kuna läinud aasta tubakasaagi poolest õieti kehw oli.

Kured karjuwad.

Eile hommikul wõisid Jõhwi ja ümbruse elanikud kuulda kurgede häälitsusi. Wanarahwa tähelepanekute järele tähendawat kurgede karjumine sügisel alati peatset külma tulekut.

„Wiige mu naisele wiimseid terwitusi..."

... warsti matawad lained mind..."

Neil päewil leidis kalur K. Pääro Ontika ja Walaste wahel mererannalt nahkse koti ühes kellegi merehädalise kirjadega. Üks kirjapaber sisaldas soomekeelseid lauseid, kuna teisele oli kirjutatud saksakeeles järgmist: „Wiige mu naisele wiimseid terwitusi, warsti matawad lained mind." Soomekeelne osa kirjas jäi selgumata. Ühtki ei leidunud, kes oleks soomekeelest aru saanud.

Kiri toimetati edasi Purtse piiriwalwe korraldusse.

Omawoliline metsaraiumine.

Pagari metskonnas, Pagari wahtkonnas, Sootsu metsas on suurem omawoliline metjaraiumine toime pandud. Kännud olid hästi peidetud. Kohalik metsawaht K. oli kõigest 3 kändu ise leidnud ning oma ülemusele teadustanud, kuna metsnik R lisaks rewideerimisel weel leidis 52 kändu. Metsaraiujad on seni weel teadmata.

Waliti „miss".

Jõhwi ei jäänud Wäike-Maarjast ega Kiiklast maha.

Pühapäewal oli Jõhwis kino-õhtu, nagu ikka: näidati paar katkist filmi ära ja oleks olnud kõik nagu harilikult, kui poleks tulnud „suuründmust" — „missi" waltimist. Mõnigi prelli oli terwe pühapäewase päewa enda ilusaks tegemisega ametis olnud. Nelle ega sai wäikesels pettuseks, kui „suured waltmised" õige leigelt möödusid. Nimetati kandidaadid nagu kord ja kohus ja waliti „missiks" Ida Mäeker. Orkester mängis tuhti ja annetati kimp einelauast waasiktoodud allestikuwaid lilli ja asigi tahe.

Oktoobrikuu laata

peetakse Narwas 3. ja 4. oktoobril Peetri turuplatsil.

Joobnud peaga kukkus liikuwalt rongilt.

Läinud laupäewa õhtul, enne jõudurongi Narwa jaama jõudmist, kukkus liikuwalt rongilt maha Martin Allikwelt, 35 a. wana, kelle elukoht Narwas, 7 Peetri tän. 3. Mahakukkumise juures wigastas Allikwelt oma parema käe ja sai tublisti põrutada. Wigastatu toimetati Narwa linnahaigemajja, kus selgus, et õnnetus juhtus joobnud olekus.

Tollimüürid tõusewad.

Kaitsetollid naha-ja tekstiiltööstusele telegraafiteel maksma.

Kas tõuseb elukallidus?

Juba pikemat aega oli waltitsuses kaalumisel tollide tõstmine naha- ja rõivakaupadelt. Nõuguse sai see tööstuste märgukirjadest, kes kurdawad, et nemad wäljamaa saadustega wõistelda ei suuda, kodumaa turg on wälissaadustega üle ujutatud, need suruwad hinna alla ja omamaa tööstused on sunnitud ukse sulgema. Tööstused nõudsid tollimüüre, mis takistaksid wälissaaduste sissewedu, lubades seejuures kindlustada, et nemad oma saaduste hinde ei tõsta.

Arwati, et tollide tõstmise küsimuses kaugeltki weel nii kaugele pole jõutud, et seda äkki otsustada. Seda üllatawamana tuleb nüüd aga äkki teade tollide kõrgendamisest.

Laupäewa õhtul pani majandusminister telegraafi teel maksma kõrgendatud tollimäärad.

Nii on tõstetud tolli pargitud suurte nahkade pealt ligi 200%, wastka kroomnaha pealt üle 100% (enne maksis 1 klgr. 1,7 franki, nüüd 3,75 fr.). Ka on tõstetud tugewasti toll kergemate walmisjalanõude pealt. Senini wõeti tolli ühe paari jalanõude pealt 4,5 kuldfrankt. Nüüd on jalanõud, mis raskemad, kui 1350 gr. endise tolliga, jalanõude pealt raskuses 1101 — 1350 gr. tuleb maksta uue määra järele aga tolli 7 fr. ja jalanõud mis 1100 gr. kergemad 9 fr. Nii on tõstetud kergemat (naiste ja laste) saabaste tolli 50 — 100%.

Kummitoodetest on kalosid, botikud ja säärsaapad jäetud endise tolliga — 1 fr., kuna kõigi teiste kummitoodete pealt tolli on tõstetud 1 fr. pealt 4,5 fr. peale — 350%.

Puuwillane lõng pleekimata jääb endise tolliga, olergiud puuwillase lõnga tolle tõstetakse 100% wõrra.

Samuti on tõstetud ka wärwitud puuwillase lõnga tolle 100% wõrra.

Kergemad willased kangad (naisterahwa ülikiete rõivaks), mis arwati enne tolli alla 1 klg. 5,6 fr., on nüüd arwatud 14 fr. klgr. — ligi 200%.

Raskemad ülikonna rõivad (meeste ülikonnad), on jäetud endise tolliga.

Kui linnapreili õpetab foxi.

Jõhwi lähidal ühte talu sigines kusagilt pretilike, kes awaldas soowi külas paar nädalat „suwitada". Et preili üiles enese elukutselt olewat tantsuõpetaja, siis hakkasid peagi käima külas korralikud tantsukursused. Salamahti aga hakkasid liikuma jutud, et preili olewat teegi „tuntud daam" Narwast. Ja märkasidki külapiigad, et sageli nende kawalerid pretilikese korteri „ära eksisid". Wiimaks wõisid agarad külapiigad pretilikese kinni ja kaitsid ta kui hauduja kana tiiki külma wette. Wihane preili kolis juba teisel hommikul minema, imelikul kombel aga on mitmelpool kaduma läinud pretiliga ühes ka pesu ja rõivad.

—

Maawalitsus seab teed korda.

Neil päewil jaotati teedeministeeriumis lõplikult iga maakonna kohta tulew ülewõetawate teede pikkus. Wirumaal läheb ligi 1000 klm. maanteid riigi korrashoiu arwele; esimese klassi teedest wõetakse riigi arwele Narw.-Tallinna maantee Jõhwi-Tartu maantee, Rakwere-Mustwee maantee, Rakwere-Palde ja Tartu maantee, Kadrina-Tapa, Haljala-Wõsu, Paaswere-Simuna-Rakke, ja Jõhwi-Puru-Kurtna-Kuremäe. Narwa-Tallinna maanteelt Auwere, Waiwara, Püssi, Kabala, Waeküla ja Kadrina jaamani.

Wiru maawalitsuse teedeosakonna kawa järgi tuleks teise klassi teedest wõtta teedekapitali arwele järgmised teed: Auwere-Udria-Merekülla, alates Narwa maanteelt, 5,4 klm., Ebawere-Rakke 13,5 klm., Waimastwere-Wägewa 3,6 klm., Narwa maanteelt Oru jaama 3,6 klm., Ranna-Pungerja-Tudoliina-Tudu-Roela 55,5 klm. ja Rakwere-Kunda maanteest 18,5 klm.

Kinodraama.

M. Sostschenko sowjetijutt.

Teatrit ma ei laiba. Aga kino on siiski parem. Ta on kasulikum. Lahti rietuda, nätteks pole seal waja, ja selleks jääb kümneliisi järjest oma tasku. Habemeajamine samuti pole sundusiik — pimedas ju nägu ei näe.

Kinos on waid üks asi paha, see on etendussaali minek. Üpris wabalt wõidakse sind seal surnuks pigistada.

Kõik muu on aga wäga wiisakas. Ja waatamine ei tee waewa.

Wõikaasa nimepäewal läksime meiegi temaga kahekesi kinodraama etendusele. Ostsime pääsetähed. Jäime ootama.

Rahwast oli kogunud hea hulk. Ja kõik kipuwad uksele lähemale.

Korraga läheb uks lahti ja preili ütleb: „Las' käia".

Kohe tekkis hirmus tõukamine ja rüselemine. Sest igaüks tahaks saada huwitawama koha.

Nii siis, kõik wajusid sisselõigu poole.

Ukse wahel aga tekkis tõke. Kaugemalolijad rõhuwad tagant peale, esimesed ei pääse nii ruttu edasi.

Tundsin korraga, et mind litsuti kokku nagu heering pütis ja tõmmati woolust kaasa paremale poole.

„Issake", mõtlen, „peaks nüüd uks ikka terweks jääma".

„Kodanikud", — hüüan, „pidage ometi aru, Jumala pärast. Sedamoodi wõite kinoukse inimesega purustada".

Kuid wool oli niiwõrt tugew, et ei pääse mitte kuhugi.

Uks mundrimees mu selja taga, see pressib peale päris ebakultuuriliselt. Otse puurib end mu selga kuriwaim.

Mina tõmban mundrimehele jalaga.

„Jätke järele, kodanik", — ütlen talle, „oma neegritükid."

Äkki tunnen end natuke üles tõstetawat ja kukun silmili wastu ust.

„Nii," mõtlen endamisi, „juba hakkawad, lojused, inimestega uksi lõhkuma".

Ma katsun siis ukse juurest kaugemale pääseda. Ajasin pea õieli ette ja tahtsin enesele nii teed teha. Ei lasta.

Ja märkan, et olen jäänud pükspidi rippuma ukselingi külge. Tasku kohalt.

„Kodanikud!", — karjun jälle, „katsuge nüüd tasemalt, karauul! Inimene poob ukselingi küljes."

Mulle hüütakse wastu:

„Pääsite end lahti, seltsimees! Tagumised tahawad ju ka sisse."

Aga kuidas sa pääsetad, kui inimestewool wiib sind peatumatult edasi ja kätt ei saa liigutadagi.

„Siis pidage ometi," — karjun, „— saadanad nihukesed! Jätke itka pükspidi jalga. Lubage enne, et inimene wõtab end ingi küljest lahti. Riie juba kärisebki."

Arwate, et keegi kuulab? Rühiwad ainu...

„Preili," — ütlen, „— Jumala pärast pöörake teiegi natuke kõrwale. Tätest wastu tahtmist kooriwad su riidest lahti."

Kuid preili seisab näost sinine ja ahmib korisedes õhku. Ja ei huwitagi teda üldse midagi waadata.

Järsku tunnen, et rebimine jääb nagu wähemaks.

„Teab, kas pääsesin lahti lingi küljest või jäid pükspidi maha."

Hingasin kergemalt. Siis waatasin ümber. Pükspidi on jalas. Kuid üks säär taskust pallistuseni lõhki ja mõlemad pooled lipendawad käimisel nagu paadipuri.

„Kas sa näed, kuidas siin waatamaskäijaid lahti riietatakse."

Läksin, nii nagu olin, abikaasat otsima. Näen, et waeseke on tuubitud üsna alla orkestrisse. Istub seal ja kardab wälja tulla.

Õnneks kustutati tuli. Lint hakkas kõlama.

Kuid mis lint see oli — ma tõesti ei tea ütelda. Mina kohendasin kogu aeg oma pükse, katsudes neid nööpnõeltega kokku pista.

Üks nõel leidus õnneks mu abikaasal ja nelt tükki andis keegi hääsüdamlik daam. Siis leidsin weel põrandalt paelaotsakese. Pool waatust otsisin seda.

Noh, mõnest kohast sidusin, mõnest pistsin nööpnõeltega kokku ja siis oligi draama ka läbi. Läksime koju.

Joobnult kuul pähe.

Kukruse kaewanduse arweametniku eneseiapp. — Sattus naisega tülli ja wõttis elu.

Asjaajamine leiti korras.

Läinud pühapäewal kell 5.50 min. õhtul tappis enese rewolwrikuuliga Järwe wallas Kukruse põlewkiwikaewanduse maja nr. 6—1 elutsew sama kaewanduse arweametnik Arnold Ruubeni p. Reelo. Õhtueel koju tulles oli ta weidi wiinastanud olekus. Sattudes sõnawahetusse oma abikaasaga, läkis ta teda toast lahkuda. Naine läkski pahaalmamata weidikeseks ajaks wälja meelt lahutama, kuna mees koju jäi. Mõni minut peale naise äraminekut, kuulsid naabrelanikud Reelo toas pauku. Ukse waatama tõtates leiti A. Reelo werise peaga toapõrandal lamamas, kõrwal 7,65-kaliibriline Sauer-Son süsteemi rewolwer. Surm oli olnud silmapilkne. Kohale kutsutud arst ja politseiwõimud wõtsid laiba juures ette järelwaatuse. Selgus, et kuul oli pähe tunginud wasakult meelekohalt ning pead läbistades teiselt poolt wälja jooksnud. Enesetapja pole mingit kirja maha jätnud.

Ühenduses A. Reelo enesetapmisega, wõeti ette tema asjaajamises rewideerimine, kus selgus, et mingit rahalisi puudujääki pole esile tulnud. Nähtawasti sündis arweametniku enesetapp liigjoomise tagajärjel. Ametnikuna tunti A. Reelot korralikku, kohusetruu inimesena. Kadunut jäi leinama naine alaealise lapsega. A. Reelo oli 27 a. wana.

Raske õnnetus Wirumaal.

Naisterahwas jäi wiljalõikamismasina alla.

11. septembri hommikul jäi Wirumaal Küti wallas, Kehala külas wiljalõikamismasina ette naistöölise Anna Mägi. Masin lohistas A. Mäge umbes 20 sammu edasi. Õnnetul murdus õlaluu; ta toimetati Rakwere haigemajja. Wigastus on elukardetaw.

Poldiwargus Sonda-Mustwee raudteel.

Karjapoiss tahtis „raha teha."

Neil päewil pandi tähele, et Sonda-Mustwee kitsaroopalise Lümatu teeharul on roobaste küljest 77 sidepolti lahti kruwitud ja warastatud. Juurdlus selgitas omapärase krati. Selleks osutus kohalik karjapoiss Richard Reis.

Lugege „Alutaguse Teatajat".

MUNDLOS

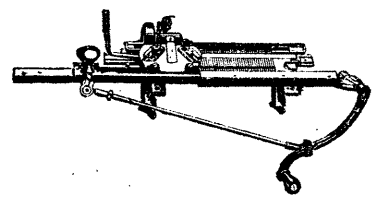
Kohale jõudnud

sügiseseks hooajaks

Rootsi „HUSQWORNA“ ja Saksa „MUNDLOS“ perekonna õmblusmasinad.

„CLAES ja FLENTIE“ KUDUMISE MASINAD.

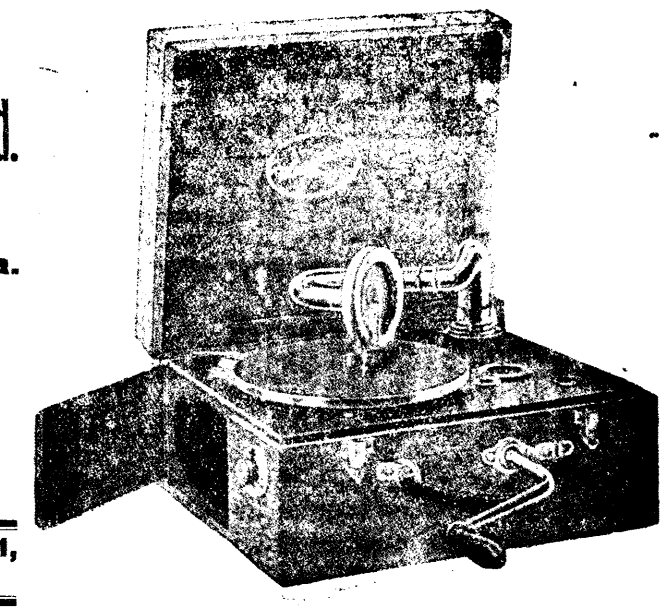
Rehepeksu masinad „Gloria“ ja „Westras“ 1929. a. eest sissemaksu ei nõuta.

Ilmakuulsad

„COLUMBIA“ ja „MAICSTROLO“ kohver grammofone.

Wedrusi, membranisi ja ilma kahinata „COLUMBIA“ plaate.

Jõhwis, Turuplats nr. 1, telef. 4 ja 79.

K.-m. Hans Lill

Jõhwis, Turuplats nr. 1, telef. 4 ja 79.

Soowitab kõrges wäärtuses

Limonaadi, Sidroni soodat, **Puuwilja jooki, Seltersit** **ja Soodawett.**

Saada kõigis paremates karastawate jookide kauplustes ja ettewõtetes. Limonaadi ja Mineraalwete tehas **Prow. J. PERTENS.** Jõhwi apteek telef. 55.

Homme kõik 22. sept. 1929.

Puru Ühisseltsidemajas

K.L. Naiskodukaitse peole

Muusika.

Näidend

„MINU BEBI“

Nali 3. vaatuses.

Tants.

Algus kell 8 õhtul. Juhatus.

JÕHWI ÜHISPANK

Jõhwis, Turuplats nr. 2, omas majas.

Awatud äripäewiti kella 9—2.

Wõtab raha hoiule ja annab laenusid.
Nõuab sisse weksleid- ja weokirju.
Saadab raha teistesse linnadesse ja maale.
Kõik pangaoperatsioonid.
Ühendused pankadega kõigis kodumaa linnades ja alewites.
Oma ja wastutuskapitaalid ligi **5.000.000** senti.

Alutaguse Kindlustusselts, samas **tule,** murdwarguse, koduloomade ja rahe kindlustused.

24. septembril 1929. a. kell 1100 antakse wälja awalikul suusõnalisel wõistluspakkumisel JÕHWI asunduses 4. üksiku jalawäepataljoni staabis

15000 klgr. LOOMALIHA MURETSEMINE

Jõhwi ja Kurtna garnisonides asuwatele kaitsewäe osadele aja peale 1. oktoobrist 1929. a. kuni 1. aprillini 1930. a.

Pakkumise kindlustuseks tuleb sisse maksta kr. 250.—

Järelpakkumised sealsamas 27. septembril 1929. a. kell 1100.

Lähemaid teateid saab 4. üksiku jalawäepataljoni staabi majandusjaosk. igal tööpäewal kella 10—12.

10. septembril 1929. aastal. Jõhwis.

4. üksiku jalawäepataljoni majandusülem.

Hallo!!! Hallo!!!

Taksoauto

seisukoht turuplatsil.

Kui soowite autot saada, siis kõlistage Jõhwi 45.

Auto nr. U 148. Auto nr. U 148.

Iga Alutaguse lapsevanem

õpilane õpetaja ja kantselei ametnik ostab kõik kooli ja kantselei tarbeid Jõhwis

Alutaguse Õpetajate Ühingu Raamatukauplusest

Ühispanga majas.

Sealsamas müüa seinatapeete ja pordeid.
Kirjalikud tellimised täidetakse ruttu ja korralikult.

„Vikerkaar“

raamatu ja kirjutusmaterjali kauplus

Jõhvis, Turu pl. 3.

Kõige soodsam ostukoht koolidele ja tarwitajatele ümbruskonnas.

Laenuraamatukogu.

A. Palkmann'ilt

saadawal:

Lambid, kohwikannud, lihahakkimisemasinad, triikrauad, suppitirinad, laua- ja leiwa noad ja teisi majapidamis tarbeid.

Lastesaapad

ja muid jalanõusid

Karl Abelow

Kaubahoone Nr. 9.

Soowitan oma puutööstusest

MÖÖBLEID,

walmis kui ka tellimise peale rahuldawate hindadega, peale selle rahuldan kõiki tellimisi **matusetalituse** alal.

Wanem ja suurem äri sel alal Alutagusel

R. UUSTAL,

Jõhwis telefon 61.

Talinisu müüa

25 senti kg.

Müügil ka

kaerad ja odrad.

Jõhwi mõisawalitsus tel. 8.

Kartulinoppimise masinaid

ostetakse **Willersi** ärist imepalju.

Jälgige töötamist Tammiku asunduses Roodemanni põllul.

Kiirteade igale ühele.

28. sept.

Jõhwi tuletõrje seltsi saalis

Jõhwi garnisoni spordikomisjoni

kinnisepeo õhtu.

KAWA:

1. Solo ettekanded.
2. Meeskoori laul.
3. Sportlised ettekanded.
4. Operett **„Lahutatud naine“.**

TANTS. EINELAUD. DIWIISI ORKESTER.

Algus kell 8 õhtul.

Kõ'ge foodsam

pildistuse

koht on

Jõhwis Sompa tee nr. 3,

Pildistan päewawalgel, ja elektriga igal ajal.

Töö ja hinnad wõistlemata.

Foto Nurm.

Kondiitri- pagari ja leiwaäri

J. Suusik.

Jõhwis, Narwa tän. 1.

Soowitab alati wärsket

leiba,
peentleiba,
sepikut,
saia,
kooke,
kompwekke,
kringleid,
torte jne.

Karastawad joogid alati saadawal.

Poeruumid ära üürida.

Narwa maantee nr. 17.
A. Lurje.

„Alutaguse Teataja“

üksik numbrid on müügil Narwa, Rakwere, Tapa ja Tallinna jaama raamatukappides.

Wastutaw toimetaja: A. Käbin. O.-ü. „Narwa Kirjastusühisuse“ trükk. 1929. Wäljaandja: W. Mustel.